

“Houdt u van mij?” (Joh. 21:16)

De neiging om van iemand te houden is een van de algemene gevoelens die God ingeplant heeft in de menselijke natuur. Te vaak, ongelukkigerwijs, zetten mensen hun genegenheid op onwaardige doelen. Ik wil vandaag een plaats opeisen voor Hem die alleen al de beste gevoelens van ons hart waart is. Ik wil dat mensen wat van hun liefde geven aan die goddelijke Persoon, die ons heeft liefgehad, en heeft Zichzelf voor ons gegeven. In al hun liefhebben wil ik niet dat ze vergeten om Christus lief te hebben.

De vraag die boven aan deze boodschap staat was door Christus aan de apostel Petrus gericht. Een belangrijkere vraag kon er niet gesteld worden. Achttienhonderd jaar is er voorbij gegaan sinds deze woorden gesproken zijn. Maar tot op deze dag is de vraag erg onderzoekend en bruikbaar.

Laat me toe, dit machtige onderwerp aan te dringen op de aandacht van iedere lezer van deze boodschap. Dit is geen zaak voor alleen maar enthousiastelingen en fanatiekelingen. Het is de overweging van ieder redelijk denkend Christen waart, die in de Bijbel geloofd. Onze zaligheid is er nauw mee betrokken. Leven of dood, hemel of hel, hangt af van onze bekwaamheid om op deze eenvoudige vraag “Houd U van Christus?” te antwoorden.

Er zijn twee punten die ik naar voren wil brengen bij het openen van dit onderwerp.

- 1) Ik wil **het speciale gevoel van een waar Christen naar Christus toe** laten zien - hij houdt van Hem.

Een waar Christen is niet alleen maar een gedoopte man of vrouw. Hij is iets meer. Hij is niet een persoon die alleen, als een vormelijk gebruik, naar een kerk of kapel op de zondag gaat, en de rest van de week leeft alsof er geen God bestaat. Vormelijkheid is geen Christen zijn. Onwetende aanbidding met de mond, is geen ware godsdienst. De Schrift zegt uitdrukkelijk: “ het is niet alles Israel die van Israel zijn” (Rom. 9:6). De praktische lessen van deze woorden zijn helder en duidelijk. Niet iedereen die lid is van de zichtbare kerk van Christus, is een waar christen .

De ware christen is iemand bij wie zijn godsdienst in zijn hart en leven is. Hij voelt het zelf in zijn hart. Het wordt gezien door anderen in zijn gedrag en leven. Hij voelt zijn zondigheid, schuld en slechtheid, en heeft berouw. Hij ziet dat Jezus Christus de goddelijke Zaligmaker is die zijn ziel nodig heeft, en geeft zichzelf over aan Hem. Hij doet de oude mens af met zijn verdorven en vleselijke gewoontes en doet de nieuwe mens aan. Hij leeft een nieuw en heilig leven, vecht doorgaans tegen de wereld, het vlees en de duivel. Christus zelf is de hoeksteen van zijn christen zijn. Vraag hem waar hij op vertrouwt als het gaat om de vergeving van zijn vele zonden, en hij zal je vertellen, in dood van Christus. Vraag hem in welke gerechtigheid hij onschuldig hoopt te staan op de oordeelsdag, en hij zal je vertellen dat het de gerechtigheid van Christus is. Vraag hem langs welk patroon hij zijn leven zal proberen te leggen, en hij zal je zeggen, het voorbeeld van Christus.

Maar, naast dit alles, is er een ding in een waar Christen dat bij uitstek bijzonder is. Dat is de liefde tot Christus. Kennis, geloof, hoop, eerbied, gehoorzaamheid kenmerkende eigenschappen in het karakter van een ware Christen. Maar zijn beeld zou erg onvolmaakt zijn als je zijn “liefde” tot zijn goddelijke

Meester zou weglaten. Hij weet, vertrouwd en gehoorzaamd niet alleen. Hij gaat verder dan dat - hij heeft lief.

Deze bijzondere eigenschap van een waar christen is één die we verschillende keren genoemd vinden in de Bijbel. "Geloof richting onze Heere Jezus Christus" is een uitdrukking waar veel christenen vertrouwd mee zijn. Laat het nooit vergeten worden dat de liefde door de Heilige Geest in bijna even krachtige termen wordt genoemd als geloof. Groot als het gevaar is van degene "die niet gelooft," het gevaar van degene die "niet liefheeft" is net zo groot. Niet geloven en niet liefhebben zijn allebei stappen richting de eeuwige ondergang.

Luister naar wat Paulus zegt tegen de Korinthiërs: "Als iemand de Heere Jezus Christus niet liefheeft, laat die vervloekt zijn. Maranatha" (1 Kor. 16:22). Paulus laat iemand die Christus niet liefheeft, geen weg open om te ontsnappen. Hij laat hem geen uitvlucht of excuus. Iemand mag verstandelijke wijsheid ontbreken, en toch gered zijn. Hij mag in moed falen, en overwonnen worden door de angst van mensen, zoals Petrus. Hij mag verschrikkelijk (in de zonde) vallen, zoals David, en er toch weer op bovenopkomen. Maar als iemand Christus niet liefheeft, is hij niet op de weg van het leven. De vloek is nog steeds op hem. Hij is op de brede weg die naar de vernietiging leidt.

Luister naar wat Paulus zegt tegen de Efeziërs: "De genade *zij* met allen die onze Heere Jezus Christus in onvergankelijkheid liefhebben" (Ef. 6:24). De apostel zendt hier zijn goede wensen, en verklaart zijn goede wil aan alle ware christenen. Veel van hen had hij, zonder twijfel, nog nooit gezien. Veel van degene in de vroege kerk, daar mogen we zeker van zijn, waren zwak in het geloof en kennis en zelfverloochening. Hoe dan zal hij hen beschrijven in het zenden van zijn boodschap? Welke woorden kan hij gebruiken die niet de zwakkere broeders ontmoedigen? Hij kiest voor een overweldigende uitdrukking die precies alle ware christenen onder een gemeenschappelijke naam beschrijft. Niet iedereen heeft dit op dezelfde hoogte bereikt, hetzij in leer of de praktijk. Maar allen hebben Christus in onvergankelijkheid lief (in de engelse tekst staat sincerity = oprechtheid, eerlijkheid).

Luister naar wat onze Heere Jezus Christus zelf zei tegen de joden: "Als God uw Vader was, zou u Mij liefhebben" (Joh. 8:42). Hij zag dat Zijn misleide vijanden tevreden waren met hun geestelijke toestand, op de enige grond dat ze kinderen waren van Abraham. Hij hoorde hen, net zoals veel onwetende christenen in onze dagen, beweren kinderen van God te zijn, voor geen betere reden dan deze: ze waren besneden en behoorden tot de Joodse kerk. Hij legt het wijde principe neer dat niemand een kind van God is, die niet Gods eniggeboren Zoon liefheeft. Niemand heeft het recht om God "Vader" te noemen die Christus niet liefheeft. Het zou goed zijn voor veel christenen als ze zouden herinneren dat dit machtig principe geldt voor hun zowel als voor de Joden. Geen liefde tot Christus? - dan geen kinschap van God!

Luister nog een keer naar wat onze Heere Jezus Christus zei tegen de apostel Petrus, nadat Hij van de dood was opgestaan. Drie keer stelt Hij hem de vraag, "Simon, zoon van Jonas, Houd u van Mij" (Joh. 21: 15 -17). De gelegenheid was merkwaardig. Hij bedoelde om Zijn dwalende discipel vriendelijk te herinneren aan zijn driemaal- herhaalde val. Hij verlangt er naar om een nieuwe geloofsbelijdenis te voorschijn te roepen, voordat hij hem hersteld in zijn opdracht om de kerk te voeden. En wat de vraag die Hij stelde aan hem? Hij zou gezegd kunnen hebben, "Geloof je?" "Ben je bekeerd?" "Ben je er klaar

voor om mij te belijden?” “Zal je mij gehoorzamen?” Hij gebruikte geen van deze uitdrukkingen. Hij zegt eenvoudig, “Houd u van mij?” Dit is de kern. Hij wil dat we weten, op wat het christenzijn van iemand rust. Hoe eenvoudig de vraag ook luidde, hij was erg onderzoekend. Eenvoudig en makkelijk te begrijpen bij de meest ongeleerde arme man, het bevat zaken die de werkelijkheid toetst van de meest gevorderde apostel. Als iemand werkelijk van Christus houdt, dan is alles goed; zo niet, dan is alles verkeerd.

Zou je willen weten wat het geheim is van dit bijzondere gevoel richting Christus, die de ware christen onderscheidt? Je vindt het in de woorden van Johannes: “Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst liefhad” (1 Joh. 4:19). Die tekst wordt zonder twijfel speciaal toegepast op God de Vader. Maar het is niet minder waar van God de Zoon.

Een waar christen heeft Christus lief voor alles wat Hij voor hem gedaan heeft. Hij heeft in zijn plaats geleden, en is voor hem gestorven aan het kruis. Hij heeft hem gered van de schuld, de kracht en de gevolgen van de zonde, door zijn bloed. Hij heeft hem geroepen door Zijn Heilige Geest, tot zelfkennis, berouw, geloof, hoop en heiligheid. Hij heeft al zijn vele zonden vergeven en heeft die weggedaan. Hij heeft hem bevrijdt van de gevangenschap van de wereld, het vlees en de duivel. Hij heeft hem van de rand van de hel gehaald en hem op de smalle weg geplaatst, en zijn gezicht gericht op de hemel. Hij heeft hem licht gegeven in plaats van duisternis, vrede in het geweten in plaats van ongerustheid, hoop in plaats van onzekerheid, leven in plaats van dood. Verbaast het je dan dat de ware christen Christus liefheeft?

En hij heeft Hem daarnaast nog lief, voor wat Hij nog steeds doet voor hem. Hij voelt dat Hij dagelijks zijn vele tekortkomingen en zwakheden wegwast, en de zaak van zijn ziel bepleit voor God. Hij vervult dagelijks al de noden van zijn ziel, en voorziet hem met een voorziening van barmhartigheid en genade, ieder uur. Hij leidt hem dagelijks door Zijn Geest naar een stad om te wonen, draagt met hem mee als hij zwak is en onwetend, tilt hem op als hij struikelt en valt, beschermd hem tegen zijn vele vijanden, en bereid hem een eeuwig huis voor hem in de hemel. Verbaast het je dan dat een ware christen Christus liefheeft?

Zal een schuldenaar in de gevangenis niet de vriend liefhebben die onverwacht en onverdiend al zijn schulden betaalt, en hem van nieuw geld voorziet, en hem in een deelgenootschap met hemzelf neemt? Zal de gevangene in oorlog niet de man liefhebben die, met gevaar van eigen leven, door de vijandelijke linies heentrekt, en hem redt en hem bevrijdt? Zal de verdrinkende zeeman niet de man liefhebben die in de zee springt, en hem achterna duikt, en hem bij de haren van zijn hoofd grijpt en door een geweldige krachtsinspanning hem red van een watergraf? Een klein kind kan vragen als deze beantwoorden. Op dezelfde manier, en met dezelfde principes, heeft een waar christen Jezus Christus lief.

A. Deze liefde tot Christus is de onafscheidelijk metgezel van reddende genade. Een geloof van duivels, een louter verstandelijk geloof, dat kan iemand hebben zonder liefde, maar niet het geloof dat redt. Liefde kan zich niet het dienen van het geloof aanmatigen. Maar waar er echt gerechtvaardigd geloof in Christus is, zal er altijd een hart zijn dat Christus liefheeft. Hij die

werkelijk vergeven is, is iemand die werkelijk lief zal hebben (luk. 7:47). Als iemand geen liefde tot Christus heeft, kun je er zeker van zijn dat hij geen geloof heeft.

- B. Liefde tot Christus is de drijfveer van het werk voor Christus. Het voegt voor zijn zaak op aarde weinig toe als er gewerkt wordt door plichtsbesef, of door kennis van wat goed en fatsoenlijk is. Het hart moet geïnteresseerd zijn voordat de handen in beweging gaan en daar ook mee doorgaan. Opwinding mag de handen van een christen opzweven in een afwisselende en krampachtige activiteiten. Maar daar zal geen rustige voortgang zijn in het weldoen, geen onvermoeibaar werk in missionair werk thuis of in het buitenland, zonder liefde. De verpleegster in een ziekenhuis mag haar plicht juist en goed doen, ze mag de zieke man zijn medicijnen geven op het juiste tijdstip, mag hem voeden, hem dienen en zorgen voor alles wat hij nodig heeft. Maar er is een reusachtig verschil tussen die verpleegster en een vrouw die zorgt aan het ziekbed van een geliefde man, of een moeder die waakt bij een stervend kind. De een handelt uit plichtsbesef; de ander vanuit genegenheid en liefde. De een doet haar taak omdat ze er voor betaald wordt; de ander is wat ze is vanwege haar hart. Het is hetzelfde in de zaak in het dienen voor Christus. De grote werkers van de kerk, de mannen die leiding gaven aan wanhopige ondernemingen in het zendingsveld, en de wereld ondersteboven hebben gedraaid, waren allemaal in hoge mate liefhebbers van Christus.

Onderzoek de personen van Owen en Baxter, van Rutherford en George Herbert, van Leighton en Hervey, van Whitefield en Wesley, van Henry Martyn en Judson, van Bickersteth en Simeon, van Hewitson en MCCHEYNE, van Stowell en M'Neile. Deze mannen hebben een stempel gelaten op de wereld. En wat was het gemeenschappelijk kenmerk van deze personen? Zij hadden allemaal Christus lief. Zij hadden niet alleen een geloofsbelijdenis. Ze hielden van een Persoon, namelijk de Heere Jezus Christus.

- C. Liefde tot Christus is het punt waar we speciaal over zouden over moeten uitweiden, in het onderwijzen van de godsdienst aan de kinderen. Uitverkiezing, toegerekende gerechtigheid, erfzonde, rechtvaardigmaking, heiligmaking en zelfs het geloof zelf, zijn zaken waar een kind van jonge leeftijd over kan piekeren. Maar liefde tot Jezus lijkt veel meer in het bereik te zijn van hun begrip. Dat Hij hen zelfs tot in zijn dood heeft liefgehad, en dat zij Hem zouden moeten liefhebben als tegenprestatie, is een geloofsbelijdenis die geschikt is voor de reikwijdte van hun verstand. Hoe waar is het dat "Uit de mond van jonge kinderen en van zuigelingen hebt U voor Uzelf lof tot stand gebracht"! (Matt. 21:16). Er zijn ontelbaar veel christenen die ieder artikel van de geloofsbelijdenissen van Athanasius, Nicea en de apostolische kennen. En toch minder van het echte christenzijn kennen dan een klein kind die alleen weet dat hij van Christus houdt.
- D. Liefde tot Christus is het gemeenschappelijk ontmoetingspunt van gelovigen van elke tak van Christus' kerk op aarde. Of het nu Episcopalen of Presbyterianen, Baptisten of onafhankelijk, Calvinistisch of Arminiaans, Methodist of Moraviaan, Luthers of hervorm, Gevestigd of vrij zijn – op dit punt komen ze overeen. Over vormen en ceremonieën, over kerkelijke regering en de manieren van aanbedding, zijn ze vaak erg verdeeld. Maar op een punt, in ieder geval, zijn ze verenigd. Zij hebben allemaal een gemeenschappelijk gevoel naar Hem toe, op wie ze hun hoop op zaligheid gebouwd hebben. Zij "die onze Heere Jezus Christus in onvergankelijkheid liefhebben" (Ef. 6:24). Veel van hen zijn misschien onwetend van systematische godheid, en kunnen maar zwak zijn in het

verdedigen van hun geloofsbelijdenis. Maar ze weten allemaal wat ze voelen richting Hem, Die voor hun zonden gestorven is. "Ik kan niet veel voor Christus zeggen, meneer," zei een oude ongeschoolde christelijke vrouw tegen dr. Chalmers, "Maar als ik niet voor Hem kan spreken, kan ik wel voor Hem sterven!"

- E. Liefde tot Christus zal het duidelijk waarneembare teken zijn van alle geredde zielen in de hemel. De menigte die niemand kan tellen zal van een geest zijn. Oude verschillen zullen opgaan in een gemeenschappelijk gevoel. Oude leerstellige eigenaardigheden, op aarde vurig voor gevochten, zullen overdekt door een gemeenschappelijke besef van schuld aan Christus. Luther en Zwingli zullen niet langer debatteren. Wesley en Toplady zullen geen tijd meer laten verloren gaan in geschillen. Kerkgangers en afgescheidenen zullen niet meer elkaar bijten en vereten. Iedereen zal zichzelf vinden in het meedoen met een hart en stem in dat loflied: "Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, en Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader, Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen" (Open. 1:5-6).

De woorden die John Bunyan in de mond legt van Men. Standvastig, toen hij in de doodsrivier stond, zijn erg mooi. Hij zegt: "Deze rivier is een verschrikking voor velen; ja de gedachten er aan hebben mij ook vaak beangstigd. Maar nu denk ik, ik sta makkelijk: mijn voet staat vast op datgene waar de priesters, die de ark droegen, stonden terwijl Israel over de Jordaan ging. De wateren zijn inderdaad voor de smaak bitter, en voor de maag koud; toch liggen de gedachten over waar ik heen ga en het ontvangst dat op me wacht aan de andere kant, als een gloeiende kool om mijn hart. Ik zie mijzelf nu aan het einde van mijn reis; mijn afmattende dagen zijn geëindigd. Ik ga het hoofd zien dat gekroond was met doornen, en het gezicht waar voor mij op was gespuugd. Ik heb voorheen geleefd door horen en geloof, maar nu ga ik daarheen waar ik zal leven door het zien, en zal bij Hem zijn, in wiens gezelschap ik mij verheug. Ik mocht graag horen als er over mijn Heere gesproken werd; en waar ik ook maar de afdruk van Zijn schoen in de aarde heb gezien, daar heb ik begeerd mijn voet ook te zetten. Zijn naam is voor mij als een uitgestorte olie (civet - doos) geweest; ja zoeter dan alle parfums! Zijn stem naar mij toe is heel zoet geweest; en zijn gelaat heb ik meer begeerd dan diegene die de licht van de zon begeren!" Gelukkig zijn diegene die van deze ervaring iets kennen! Hij die gelijkgestemd wil zijn voor de hemel moet iets van liefde tot Christus weten. Hij die overlijdt onwetend van die liefde had beter niet geboren kunnen worden.

- 2) Ik wil in de tweede plaats **de bijzondere kenmerken waardoor de liefde tot Christus zichzelf bekend maakt**, laten zien.

Dit punt is er een van enorm belang. Als er geen zaligheid is zonder de liefde tot Christus, als hij die Christus niet liefheeft in gevaar is van eeuwige verdoemenis, word het voor ons allemaal belangrijk om erg duidelijk uit te vinden wat we weten over deze zaak. Christus is in de hemel, en wij zijn op de aarde. Op welke manier zal iemand worden onderscheiden die Hem liefheeft?

Gelukkig, het punt is èèn die niet zo moeilijk te vast te stellen is. Hoe weten we op aarde of we van iemand houden? Op wat voor manier laat de liefde zichzelf zien tussen mensen in deze wereld, tussen man en vrouw, tussen ouder en kind, tussen broer en zus, tussen vrienden? Laat deze vraag door het

gezonde verstand en observatie worden beantwoord en ik hoef niets meer te vragen. Laat deze vragen eerlijk beantwoord worden, en de knoop word voor ons losgemaakt. Hoe laat genegenheid zichzelf zien onder ons?

- A. Als we iemand liefhebben, dan denken we graag aan hem. We hebben het niet nodig om aan hem herinnert te worden. We vergeten niet zijn naam of verschijning of zijn karakter of zijn meningen of zijn smaak of zijn positie of zijn bezigheden. Hij komt vaak op een dag in onze gedachten. Misschien dan wel op een verre afstand, toch is hij er in onze gedachten. Nu, precies zo is het ook tussen de ware christen en Christus! Christus “woont in zijn hart,” en word meer of minder elke dag aan gedacht (Ef. 3:17). De ware Christen hoeft er niet aan herinnert te worden dat hij een gekruisigde Meester heeft. Hij denkt vaak aan Hem. Hij vergeet nooit dat Hij een dag heeft, een zaak en een volk, en dat Hij van Zijn volk er een is. Genegenheid is het echte geheim van een goed geheugen in godsdienst. Geen wereldse man zal veel denken aan Christus, behalve wanneer Christus onder zijn aandacht word gebracht, omdat hij geen genegenheid heeft voor Hem. De ware Christen heeft gedachten over Christus elke dag dat hij leeft, alleen om deze eenvoudige reden dat hij van Hem houdt.
- B. Als we van iemand houden, horen we graag over hem, We vinden er genoeg in om naar diegene te luisteren die over Hem spreken. We zijn geïnteresseerd in elk verslag die anderen van hem maken. We zijn een en al aandacht als anderen over hem spreken, en zijn gewoonten beschrijven zijn gezegdes, zijn doen en zijn plannen. Sommigen mogen hem horen in totale onverschilligheid, maar onze harten bonzen in ons als we zijn naam horen. Nu, precies zo is het ook tussen de ware Christen en Christus. De ware Christen scheidt er genoeg in iets te horen van zijn Meester. Hij houdt het meest van die preken die vol zijn van Christus. Hij geniet het meest in een genootschap waarin mensen praten over de dingen van Christus. Ik heb over een oude gelovige van Welsh gelezen, die elke zondag verschillende mijlen liep om een Engelse geestelijke te horen preken, ondanks dat ze geen woord van het Engels verstond. Er werd aan haar gevraagd waarom ze dit deed. Ze antwoordde dat deze geestelijke de naam van Christus zo vaak noemde in zijn preken, dat deed haar goed. Ze hield zelfs van de naam van haar Zaligmaker.
- C. Als we van een persoon houden, houden we ervan om over hem te lezen. Wat geeft een brief van een afwezige man intense vreugde aan zijn vrouw, of een brief van een afwezige zoon naar zijn moeder. Anderen zien maar weinig in de brief. Zij kunnen nauwelijks de moeite nemen om het door te lezen. Maar diegenen die van de schrijver houden, zien iets in de brief wat niemand anders kan zien. Zij dragen het met hen mee als een schat. Ze lezen het steeds opnieuw. Welnu, zo is het tussen de ware christen en Christus! De ware christen scheidt er vreugde in om de Schrift te lezen, omdat die hem vertellen over zijn lieve Zaligmaker. Het is geen vervelende taak voor hem om die te lezen. Hij hoeft weinig herinnert te worden om zijn Bijbel mee te nemen al hij op reis gaat. Hij kan zonder het niet gelukkig zijn. En waarom is dit? Het is omdat de Schrift getuigt van Hem die zijn ziel lief heeft, namelijk Christus.
- D. Als we van een persoon houden, willen we hem graag behagen. We zijn blij om zijn smaak en meningen te raadplegen, om op zijn advies te handelen en de dingen te doen die hij goedkeurt. We verloochenen onszelf zelfs om aan zijn wensen tegemoet te komen, en zien af van de dingen waarvan we weten dat hij een hekel aan heeft en leren dingen waar we van nature niet toe geneigd zijn, omdat we weten dat het hem plezier geeft. Nu, zo is het tussen de ware christen en Christus! De ware Christen studeert om Hem te behagen, door heilig te zijn zowel in het lichaam als

in de geest. Laat hem iets zien in zijn dagelijkse wandel wat Christus haat, en hij zal het opgeven. Laat hem iets zien waar Christus genoeg in scheidt, en hij zal dat volgen. Hij zal niet mopperen over de eisen van Christus dat ze te strikt en streng zijn, zoals de kinderen van de wereld doen. Voor hem zijn Christus geboden niet pijnlijk, en Christus last is licht. En waarom is dit? Gewoon omdat hij van Hem houdt.

- E. Als we van een persoon houden, houden we van zijn vrienden. We zijn vriendelijk geneigd naar hen, zelfs voor we ze kennen. We worden naar hen getrokken door de gemeenschappelijke band van gemeenschappelijke liefde naar dezelfde persoon. Als we ze ontmoeten voelen we ons niet helemaal vreemden. Er is een eendrachtige verbinding tussen ons. Zij hebben de persoon lief die wij liefhebben, en alleen dat is een inleiding. Nu, zo is het precies tussen de ware christen en Christus! De ware christen ziet al Christus vrienden als zijn vrienden, leden van hetzelfde lichaam, kinderen van dezelfde familie, soldaten in het zelfde leger, reizigers naar hetzelfde huis. Als hij ze ontmoet, voelt het alsof hij hen al lang kende. Hij is met hen meer goed bekend in een paar minuten, dan hij is met menige wereldse mensen die hij al verschillende jaren kent. En wat is het geheim van dit alles? Het is gewoon de genegenheid naar dezelfde Zaligmaker en de liefde tot dezelfde Heere.
- F. Als wij een persoon liefhebben, waken we over zijn naam en eer. Wij houden er niet van dat hij tegen wordt gesproken, zonder dat we het voor hem opnemen en hem verdedigen. We voelen ons gebonden om zijn invloed en zijn reputatie te behouden. We behandelen de persoon die hem kwaad behandeld met bijna net zoveel afkeer al had hij ons zelf kwaad gedaan. Nu, zo is het precies zo tussen een ware Christen en Christus! De ware christen behandelt met een goddelijke waakzaamheid alle pogingen die gedaan worden om het woord van zijn Meester te kleineren, of zijn naam, of kerk, of dag. Hij zal Hem belijden voor prinses, als het nodig is, en is gevoelig voor het minste wat oneer op Hem kan brengen. Hij zal zich niet stil houden en verdragen dat de zaak van zijn Meester tot schande wordt gebracht, zonder er tegen te getuigen. En waarom is dit zo? Gewoon omdat hij Hem liefheeft.
- G. Als we van een persoon houden, vinden we het fijn om met hem te praten. We vertellen al wat ons bezighoudt, en stort ons hart voor hem uit. We hebben geen moeite met het vinden van onderwerpen om over te praten. Hoe stil en gereserveerd we tegenover anderen mogen zijn, we vinden het gemakkelijk om met een erg geliefde vriend te praten. Hoe vaak we ook elkaar ontmoeten, we zijn nooit zonder stof om over te praten. We hebben altijd veel te zeggen, en veel te vragen, en te beschrijven, veel te bepraten. Nu, zo is het precies tussen de ware christen en Christus! De ware christen vindt geen problemen in het spreken met zijn Zaligmaker. Elke dag heeft hij iets om Hem te vertellen, en hij is niet blij tot hij het vertelt heeft. Hij spreekt tot Hem in gebed iedere morgen en avond. Hij vertelt Hem zijn behoeftes en zijn verlangens, zijn gevoelens en zijn angsten. Hij vraagt om Zijn raad in moeilijkheden. Hij vraagt troost in problemen. Hij kan het niet helpen. Hij moet continue praten met zijn Zaligmaker, anders wordt het hem te veel onder weg. En waarom is dit? Gewoon omdat hij van Hem houdt.
- H. Tot slot, als we een persoon liefhebben, vinden we het fijn om altijd bij hem te zijn. Denken en horen en lezen en zo af en toe praten zijn op hun manier goed. Maar wanneer we echt van mensen houden willen we meer. We verlangen er naar om altijd in hun gezelschap te zijn. We wensen om continue in hun omgeving te zijn, en om omgang te hebben met hen zonder onderbreking of afscheid. Nu, zo is het precies tussen de ware christen en Christus! Het hart van een ware christen verlangt naar die gezegende dag dat hij zijn Meester van aangezicht tot aangezicht zal zien, en niet

meer hoeft weg te gaan. Hij verlangt er naar om klaar te zijn met zondigen en berouw tonen en geloven en om dat eeuwige leven te beginnen waar hij zal zien zoals hij werd gezien, en niet meer te zondigen. Hij vond het fijn om door geloof te leven, en voelt dat het nog fijner is om te leven door het zien. Hij vond het aangenaam om van Christus te horen en te praten van Christus en over Christus te lezen. Hoe aangenamer zal het zijn om Christus te zien met zijn eigen ogen, en nooit meer hem te verlaten! "Beter, " voelt hij, "is het zien van de ogen dan het gaan in de weg van de begeerte" (Pred. 6:9). En waarom is dit zo? Gewoon omdat hij van Hem houdt.

Dit zijn de kenmerken waardoor echte liefde wordt ontdekt. Zij zijn allen eenvoudig, gewoon en makkelijk om te begrijpen. Er is niks donker, duister en geheimzinnig aan. Gebruik ze eerlijk, en hanteer ze op de juiste manier, en je zal niet falen om licht te krijgen op het onderwerp van deze boodschap.

Misschien had u een geliefde zoon gedurende de oorlogstijd. Misschien was hij actief bezig in die oorlog, en in het midden van de strijd. Kan u niet herinneren hoe sterk, diep en bezorgd uw gevoelens waren over die zoon? Dat was liefde!

Misschien weet je wat het is om een geliefde man in het leger te hebben, vaak van huis geroepen door de plicht, vaak gescheiden van je, voor veel maanden en soms zelfs jaren. Kan je je bezorgde gevoelens niet terughalen in die tijd van gescheiden zijn? Dat was liefde!

Misschien ben je verloofd met een persoon die op elke manier bij je past. Maar wijsheid maakt het noodzakelijk om de bruiloft uit te stellen naar een later tijdstip, en plicht maakt het noodzakelijk dat je op afstand zit van degene die je hebt beloofd je vrouw te maken. Moet je niet belijden dat zij vaak in je gedachten is? Moet je niet belijden dat je het fijn vindt om van haar te horen, en dat je er naar verlangt om haar te zien? Dat is genegenheid!

Dit alles is vertrouwd voor iedereen, en ik hoef hierover niet uit te weiden. Er is nauwelijks een tak van Adams familie die onwetend is over wat het betekent om lief te hebben. Laat het dan nooit gezegd worden dat we niet kunnen weten of een christen Christus liefheeft. Het kan worden ontdekt, je kan het weten, de bewijzen zijn al in je handen. Liefde tot de Heere Jezus Christus is geen verborgen, geheimzinnig, ongrijpbaar iets. Het is hetzelfde als licht, geluid en hitte; Het is te zien, te horen, en te voelen. Wanneer er geen bewijs voor liefde is, dan bestaat liefde niet.

Het wordt tijd voor mij om aan deze boodschap een einde te maken. Maar ik kan niet stoppen zonder een poging te doe om het onderwerp aan te dringen en het thuis te brengen bij het individuele geweten van ieder in wie zijn handen het is gevallen. Ik doe het allemaal in liefde en genegenheid. Mijn hartsverlangen en gebed tot God, in het schrijven van deze boodschap, is om zielen goed te doen.

1) Ik wil je vragen om in het gezicht van de vraag te kijken die Christus vroeg aan Petrus, en probeer het voor jezelf te beantwoorden. Kijk er serieus naar. Onderzoek het nauwkeurig. Weeg het goed. Nadat je alles gelezen hebt, en wat ik er over gezegd heb, kun je dan eerlijk zeggen dat je Christus liefhebt?

Het is geen antwoord als je me verteld dat je geloofd in de waarheid van het christendom, en de artikelen begrijpt van het christelijke geloof. Zo'n religie als dit zal nooit je ziel redden.

De duivelen geloven op een bepaalde manier, en zij sidderen (Jak.2:19). Ware reddende christendom is niet het maar geloven in bepaalde meningen, en vasthouden aan bepaalde ideeën. De kern is weten, vertrouwen en het liefhebben van een bepaald levend Persoon die voor ons stierf, ja, Christus, de Heere. De vroege Christenen, zoals Phoebe, Persis, Tryphena, Tryphosa, Gaius en Philemon, kenden waarschijnlijk weinig van dogmatische theologie. Maar zij hadden allen deze grote leidende eigenschap in hun religie: zij hadden Christus lief.

Het is geen antwoord als je mij verteld dat je een religie van gevoelens afkeurt. Als je daarmee bedoelt dat je een religie die uit niets anders dan gevoelens bestaat afwijst, dan ben ik het helemaal met je eens. Maar als je bedoelt dat we onze gevoelens helemaal moeten uitschakelen, weet je weinig van het Christendom, de Bijbel leert ons eenvoudigweg dat een man goede gevoelens mag hebben zonder enige ware religie. Maar het leert ons niet minder eenvoudig dat er geen ware religie is zonder wat gevoelens richting Christus.

Het is vergeefs om dat te verbergen. Als je Christus niet liefhebt, is je ziel in groot gevaar. Je kunt geen reddend geloof hebben terwijl je leeft. En je bent ongeschikt voor de hemel als je sterft. Hij die leeft zonder liefde tot Christus is zich niet bewust van de verplichting naar Hem toe. Hij die sterft zonder liefde tot Christus zou nooit blij zijn in de hemel waar Christus alles en in allen is. Word wakker om het gevaar van je positie te kennen. Open je ogen. Denk na over je wegen, en wees wijs. Ik kan je alleen als een vriend waarschuwen. Maar ik doe het met heel mijn hart en ziel. Mag God geven dat deze waarschuwing niet vergeefs gegeven wordt!!

2) Als je Christus niet liefhebt, laat me dan duidelijk vertellen wat de reden is. Je hebt geen idee van je schuld naar Hem toe. Je hebt geen gevoel van verplichting naar Hem. Je hebt geen blijvende herinnering aan iets dat je van Hem hebt gekregen. Als dit het geval is, dan is het niet aannemelijk, is niet waarschijnlijk, en is niet redelijk dat je van Hem zou houden.

Er is maar een geneesmiddel voor deze toestand. Dat geneesmiddel is zelfkennis en het onderwijs van de Heilige Geest. De ogen van je verstand moeten geopend worden. Je moet uitvinden wie je van nature bent. Je moet dat grote geheim ontdekken, je schuld en leegheid in Gods ogen.

Misschien lees je wel nooit je Bijbel, of alleen zo af en toe een hoofdstuk voor de vorm, zonder interesse, begrip, of toepassing op je zelf. Neem mijn advies deze dag, en verander je plan. Begin de Bijbel te lezen als iemand in ernst, en rust niet tot je er vertrouwd mee bent. Lees wat de wet van God vraagt, als de Heere Jezus uitlegt in Matthëus 5. Lees hoe Paulus de menselijke natuur beschrijft in de eerste 2 hoofdstukken van zijn brief aan de Romeinen. Bestudeer zulke stukken met gebed voor het onderwijs van de Geest, en zeg dan of je wel of niet een schuldenaar voor God bent, en een schuldenaar die heel hard een vriend als Christus nodig heeft.

Misschien ben jij er een die geen weet hebt van een echt, hartelijk, zakelijk gebed. Je bent gewend om religie te zien als een kwestie van kerken, kapellen, vormen, diensten en zondagen, maar niet als iets

wat serieus, en hartgrondig aandacht vraagt van de innerlijke mens. Neem mijn advies deze dag, en verander je plan. Begin een gewoonte van echt ernstig pleiten met God over je ziel. Vraag Hem om licht, onderwijs en zelfkennis. Smeeek Hem om je alles te laten zien wat je moet weten voor de redding van je ziel. Doe dit met heel je hart en gedachten en ik twijfel niet of over niet al te lange tijd zal je voelen dat je Christus nodig hebt.

Het advies dat ik geef mag eenvoudig en ouderwets lijken. Verwerp het niet daarom. Het is de goede oude weg waarop miljoenen al hebben gewandeld, en vrede gevonden hebben voor hun zielen. Christus niet liefhebben is het zijn in dreigend gevaar van eeuwige ondergang. Als je ziet dat je Christus nodig hebt en je ziet je verbazingwekkende schuld aan Christus, is de eerste stap Hem lief hebben. Je zelf te kennen en uit te vinden wat je echte toestand voor God is de enige weg om je nood te zien. Door Gods Boek te doorzoeken en God te vragen om licht in gebed, is de juiste richting waardoor je reddende kennis zal verwerven. Wees niet te hoogmoedig om het advies aan te nemen dat ik aanbied. Neem het en wees gered.

3) Als laatste, als je werkelijk iets weet van de liefde tot Christus, accepteer twee afscheidswaarden van troost en raad. De Heere geve dat die je goed mag doen. Ten eerste, als je Christus liefhebt in daad en waarheid, verblijd je in de gedachte dat je een goed bewijs hebt voor de staat van je ziel. Liefde, ik zeg het je vandaag, is een bewijs van genade.

Wat als je toch soms verward bent door twijfels en angst? Wat als je het moeilijk vindt om te zeggen of je geloof oprecht en je genade echt is? Wat als je ogen vaak zo verblind zijn door tranen dat je niet duidelijk je roeping en verkiezing van God kan zien? Toch is er grond voor hoop en sterke troost, als je hart kan getuigen dat je Christus liefhebt. Waar echte liefde is, daar is geloof en genade. Je zou Hem niet liefhebben als Hij niet wat voor jou had gedaan. Juist je liefde is een goed teken.

Ten tweede, als je Christus liefhebt, schaam je dan nooit om het aan anderen te laten zien en hen het te laten weten. Spreek voor Hem, Getuig voor Hem. Leef voor Hem. Werk voor Hem. Als Hij van jou houdt en je van je zonden gewassen heeft in Zijn eigen bloed, moet je er niet voor terugdeinzen om anderen te laten weten dat je het voelt, en Hem ook liefhebt.

“Meneer” zei een onnadenkend, godloze engelse reiziger, tegen een bekeerde Noord Amerikaanse Indiaan, “Meneer, wat is de reden dat je zoveel van Christus maakt, en zoveel over Hem praat? Wat heeft deze Christus voor jou gedaan, dat je zoveel drukte over Hem maakt?”

De bekeerde Indiaan antwoordde hem niet in woorden. Hij verzamelde een aantal droge bladeren en mos en maakte daarmee een ring op de grond. Hij pakte een levende worm en deed het in het midden van de ring. Hij stak een lucifer aan en zette het mos en de bladeren in brand. De vlammen begonnen gauw groter te worden, en de warmte schroefde de worm. Het kronkelde in pijn, en na een nutteloze poging om te ontsnappen aan elke kant, krulde het zichzelf in het midden op, alsof het bijna moest sterven in wanhoop. Opdat moment stak de Indiaan zijn hand uit, pakte de worm liefdevol op en zette het op zijn borst. “Vreemdeling” zei hij tegen de Egelsman, “zie je die worm? Ik was dat verloren schepsel. Ik was dood in mijn zonde, zonder hoop, zonder hulp en op de rand van het eeuwige vuur. Het was Jezus Christus die de arm van Zijn macht uitstak. Het was Jezus Christus die mij bevrijdde met

de hand van Zijn genade, en mij rukte uit het eeuwige vuur. Het was Jezus Christus die mij, een arme zondige worm, dichtbij het hart van Zijn liefde zette. Vreemdeling, dit is de reden waarom ik praat over Jezus Christus, en zoveel van Hem maak. Ik schaam me er niet voor, omdat ik van Hem houdt”.

Als we iets weten van de liefde tot Christus, dat we dan het verstand van deze Noord Amerikaanse Indiaan mochten hebben!! Dan zouden we nooit denken dat we Christus te veel kunnen liefhebben, te veel voor Hem kunnen leven, te veel voor Hem kunnen getuigen, te hartelijk onszelf voor Hem neer kunnen leggen! Van alle dingen die ons zullen verrassen in de opstandingsmorgen, dit geloof ik zal ons het meest verrassen: dat we Christus niet meer liefgehad hebben voor we stierven.